

עפ"ג 13148/07/17 - גבארה סלאימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 13148-07-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

גבארה סלאימה
ע"י ב"כ עו"ד יניב אדרי

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמעוני) מיום 24.5.17 בת"פ 30610-11-14 ובת"פ 15402-02-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת נכס החשוד כגנוב, נהיגת רכב ללא רישיון, פירוק חלקים מרכב, זיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה פוחזת של רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב ואי ציות לתמרוך-רמזור. על המערער נגזרו העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי מתיק אחר, באופן ששלושה חודשים יופעלו בחופף לעונש האמור ושלושה חודשים נוספים יופעלו במצטבר, ולפיכך, ירצה המערער תקופת מאסר בפועל בת 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו. כמו כן, הוטל עליו קנס בסך 3,000 ₪, פיצוי למתלון בסך 2,000 ₪, שני מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ופסילה על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים בת"פ 15402-02-15: בצהרי יום 7.5.14 נתפס המערער רוכב על קטנוע גנוב ללא רישיון נהיגה, כשהוא מסייע את אחיו הקטין, והורשע בהחזקת נכס החשוד כגנוב ובנהיגה ללא רישיון. ביתר העבירות שנזכרו לעיל הורשע בת"פ 30610-11-14 בכך שביום 4.11.14 בשעות הערב, המערער ואחיו פירקו וגנבו שתי לוחיות זהוי מרכב מסוג זה לרכבו של המערער, התקינו אותן ברכב במקום לוחיות הזיהוי המקוריות, ובהמשך, לאחר שהמערער הבחין בנוכחות ניידת משטרה בכביש, ביצע פנית פרסה חדה והחל בנסיעה מהירה. השוטרים דלקו אחריו, אך המערער הגביר מהירות ולא נשמע להוראותיהם לעצור. המערער המשיך בנסיעה פרועה, חצה צומת באור אדום, התנגש בניידת

משטרה שנצמדה אליו, עלה על אי תנועה והתנגש בעמוד. מיד לאחר מכן, ברחו המערער ואחיו מהמקום. התפתח מרדף רגלי. המערער לא נשמע לצעקות השוטר לעצור, ולאחר מרדף של כ- 200 מטרים, הצליח השוטר לעצור את המערער לאחר שהשתמש באקדח "טייזר", אך גם לאחר מעצרו, המשיך המערער להתנגד למעצר בכך שדחף את השוטר. במהלך החיפוש ברכבו נמצאו לוחיות הזיהוי המקוריות של רכבו, כפפות, שתי קסדות, מספרים לחיתוך ברזל ומברג.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער ביקש, נוכח חלוף הזמן והליך השיקום אותו עבר המערער, כי יוזמן תסקיר מעודכן בעניינו של המערער. לגופו של עניין נטען שמתחם העונש שקבע בית משפט קמא, 20-12 חודשי מאסר, הינו שגוי ואינו נותן משקל מספק לנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה. בנוגע עם פירוק לוחיות הזיהוי, נטען כי שונה דינו של מי שגונב או מתפרץ לרכב ממי שמפרק חלק מרכב. העבירה אותה ביצע המערער אינה ברף הגבוה של עבירות הרכוש ולא נגרם נזק רב לבעל הרכב. באשר לחלקו השני של האירוע נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער לא תכנן את ביצוע העבירות, אלא ביצען מתוך בהלה שמא ייתפס כשהוא נוהג ללא רישיון, התנהג בפזיזות ללא שיקול דעת ופעל מתוך דחף בסיסי נוכח נסיבות חייו והמציאות בה גדל. עוד נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא נתן משקל לכך שרכבו של המערער נפגע והתאונה עם הניידת נגרמה עקב ניסיונו של השוטר שנהג בניידת להתנגש ברכבו של המבקש במטרה לעוצרו. באשר לקטנוע, נטען כי בימ"ש קמא שגה מבחינה עובדתית כשקבע כי המערער נטל את הקטנוע מבעליו ללא רשות, בעוד שהמערער הואשם והורשע בשימוש ברכב גנוב בלבד. יתרה מזו, לא ניתן ביטוי הולם לגרסת המערער שטען כי לא ידע שמדובר ברכב גנוב. הסנגור טען כי יש הבדל בין ידיעה בפועל לבין עצימת עיניים ויש להתחשב ביסוד הנפשי במסגרת שיקולי הענישה. עוד נטען כי לא ניתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער, המחייבות למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה, ובכלל זה: חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בשנת 2014, במהלכו לא ביצע המערער עבירות נוספות, המערער היה כבן 21 שנים בעת ביצוע העבירות ולפיכך היה "בגיר-צעיר", וכיום הינו בן 24 שנים, באופן המצביע על סיכויי שיקומו הגבוהים. עוד נטען כי המערער השתקם בשלוש השנים שעברו, הוא התחתן והפך לאב, הוא עובד ומתפקד. בנוסף, אביו נפטר בינתיים בנסיבות טראגיות של נפילה מבנין, ולכך השפעה רגשית קשה על המערער, ובנוסף הפך את המערער למפרנס העיקרי של משפחתו. כמו כן, שירות המבחן המליץ בעניינו של המערער להסתפק בעונש מאסר לתקופה קצרה. עוד נטען כי היה על בית משפט קמא להאריך את המאסר על תנאי, או להפעיל את כל התקופה בחופף. כמו כן, לא ניתן ביטוי לעקרון אחדות הענישה ביחס לעונש שהושת על שותפו של המערער, אחיו הקטין, הקטן ממנו בחמש שנים, עליו הוטלו 100 שעות של"צ בלבד. הסנגור הבהיר כי המערער מצוי בתנאים מגבילים כשלוש וחצי שנים, מיום 7.5.14, שהופחתו מפעם לפעם עד שכיום הוא במעצר בית לילי. נטען כי המערער לא הפר את תנאי המעצר ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כן הוגשה הערכת "התחלה חדשה", מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסית עוברי חוק, לעניין בדיקת התאמה לטיפול ופורט כי הנאשם נמצא מתאים להירתם מטיפול ויוכל להשתלב בטיפול הקבוצתי למניעת התנהגות עבריינית חוזרת.

4. ב"כ המשיבה טענה כי אין מקום להשיב לערעור שכן נעשה חסד עם המערער בעונש המקל שהוטל עליו והפעלת המאסר המותנה, חלקו בחופף, ולאור עברו הפלילי הרלבנטי. נטען כי כל תיק בנפרד מחייב מאסר בפועל, מעשים שכללו נהיגה ללא רישיון וביטוח. עיקרון ההלימה הנו העיקרון המנחה חרף טענת השיקום של המערער. וכן, המערער ביצע מעשיו כאשר תלוי נגדו מאסר מותנה, בית משפט קמא שקל את מלוא השיקולים ואף התסקיר כלל

חששות בנוגע להתנהגות אפשרית של המערער. מכל אלה, יש לדחות הערעור, ובאה הפניה לפסיקה שנטען כי הנה תומכת בטענות המשיבה. בנוסף נטען כי אין מקום להזמנת תסקיר משלים וחוות הדעת שהמערער הגיש מעידה על היתכנות בלבד.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1992, עולה, כפי שפורט בגזר דינו של בית משפט קמא, כי הינו כבן 25 שנים, נשוי ואב לילדה בת חודש, מתגורר בבית בבעלותו ועובד כפחח רכב. בגיל צעיר עשה שימוש בחומרים ממכרים ונהג באופן פורץ גבולות. בגיל 21 נדון למאסר למשך שנתיים בגין עבירה של מעשה מגונה וחטיפה. בשנת 2011 הורשע בעבירת התפרצות בגינה נדון למאסר בן 4 חודשים. באשר לעבירות הנוגעות לאופנוע, המערער טען כי לא ידע שהאופנוע גנוב. באשר לעבירות בתיק המצורף, המערער קיבל אחריות על הסעיפים הראשונים בכתב האישום, אך הכחיש כי דחף את השוטר, הכחיש שנסע באור אדום וטען שכלי הפריצה שנמצאו ברשותו הינם כלי עבודה לשימוש האישי. המערער הסביר כי ברח מהשוטרים כיוון שאינו מחזיק ברישיון. המערער שלל אפשרות לטיפול, הביע חרטה על מעשיו אך לא ביטא הבנה לחומרת מעשיו. מאז ביצוע העבירות הוא נישא ונולדה לו בת. שירות המבחן התרשם כי במצבי דחק המערער נוטה להתנהלות אימפולסיבית, וכי קיים אצלו טשטוש גבולות בין האסור למותר. הומלץ על השתתפות עונש מאסר קצר, מאסר על תנאי וקנס כספי.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה מצדו. כמו כן, יש להתחשב במעצר הבית; הממושך של המערער, בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בהן לא שב להסתבך בפלילים, נישא, הפך לאב ועובד לפרנסתו, ובמצבו המשפחתי לאחר פטירת אביו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, עליהן עמד בהרחבה בית משפט קמא בגזר דינו. מדובר בעבירות חמורות. מדובר במרדף ארוך ומתמשך, שבכל אחד משלביו יכול היה המערער לחדול. לחובתו של המערער נזקף גם עבר פלילי קודם והרשעות תעבורתיות קודמות, ולא בכדי קבע בית משפט קמא כי בתיקים דנן הוכיח המערער כי המשיך לזלזל בחוקי התעבורה, בבטיחותם של משתמשי הדרך ולסכן חיי אדם, כפי שעשה בעבר, ועל כן עברו הפלילי הינו רלבנטי. לחובת המערער גם העובדה כי הוא ביצע את העבירות בעת שמאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו, באופן העולה בקנה אחד עם התרשמות שרות המבחן, לפיה הוא פועל תוך טשטוש גבולות האסור והמותר. בנוסף, המערער לא התגייס להליך שיקומי ולא ביטא הפנמה לחומרת העבירות שביצע והגורמים להן. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם, ואין מקום, בנסיבות אלה, להורות על עריכת תסקיר משלים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 18/2/18, עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער בא המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד